

i nogen Grad rammes af den foreslaaede Tillægsskat paa Formuen. Derimod har man ment, at en Udnyttelse af de forhaandenværende Konjunkturer, der giver sig Udslag i Salg eller anden Overdragelse mod Vederlag af Ejendele henhørende til den skattepligtige Formue, skattemæssig set burde behandles paa ensartet Maade, hvad enten Overdragelsen var Udtryk for Erhvervsvirksomhed, Spekulation eller efter nugældende Lov anses som en Formueomlægning.

De Fortjenester, der her er Tale om, skyldes i saa udpræget Grad de særlige af Krigen fremkaldte Forhold og have navnlig for faste Ejendommers og Skibes Vedkommende saa lidet at gøre med de paa-gældende Formuegenstandes normale Afkastningsevne og den derpaa grundede ventelige Omsætningsværdi, at det synes fuldt berettiget at inddrage de særdeles betydelige Beløb, hvorom der her bliver Spørgsmaal, under Indkomstbeskatningen paa samme Maade som anden tilfældig Vinding.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke danner en naturlig Tilføjelse til den forudgaaende Bestemmelse. Denne omfatter som anført kun den Fortjeneste, der indvindes ved Salg eller anden Overdragelse mod Vederlag, og hvor Sælgeren er f. Eks. et Aktieselskab, vil dette altsaa blive beskattet af den ved Salget indvundne Fortjeneste. Hvor Salget imidlertid efterfølges af en Likvidation med dertil hørende Fordeling af Selskabsformuen blandt Aktionærerne synes det naturligt, at ogsaa disse beskattes af hele den dem herigenem tilfaldende Fortjeneste, uanset at det her ikke drejer sig om et Salg, men om en Deling af en forhaandenværende Formuemasse, og det samme synes overhovedet at burde gælde alle Udlodninger, uanset om de sker i Forbindelse med en Likvidation eller ikke og uanset om Udlodningen sker i kontante Midler eller f. Eks. under Form af Friaktier.

En saadan Beskatning er formentlig hjemlet allerede efter de gældende Regler, for saa vidt de paagældende Aktier er indkøbte i Spekulationsøjemed, men synes efter det foran anførte ogsaa at burde gælde, hvor dette ikke kan antages.

Med Hensyn til det antagelige finansielle Udbytte af de foreslaaede Skattepaalæg lader der sig vanskelig paa For-

haand anstille nogen sikker Beregning, og da navnlig ikke for saa vidt angaar Bestemmelsen i Afsnit C. De i Afsnit A. og B. foreslaaede Skatter kan dog efter Resultaterne af Ligningen for Skatteaaret 1917—18 antages at ville indbringe henholdsvis 27 og 5 Mill. Kr. eller i alt ca. 32 Mill. Kr.

Hvad sluttelig angaar Bestemmelserne i Forslagets Afsnit D. er disse for saa vidt angaar § 9 og § 11 ensartede med de tilsvarende Bestemmelser, henholdsvis i Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917 § 8 og i Lov Nr. 313 af 20. December 1915 § 24. Forslagets § 10 om Forhøjelse af Dagpengene for Medlemmerne af Skatteraadene er foranlediget af et til Finansministeren indgivet Andragende fra Skatteraadforeningen, hvori denne paa Medlemmernes Vegne androg om Forhøjelse saavel af Honorarer som af Dagpengene. Omend det maa indrømmes, at de Medlemmerne ved Loven af 8. Juni 1912 § 18 tillagte Honorarer af 800 Kr. for Formændene og 300 Kr. for de øvrige Medlemmer ingenlunde længere kan antages at staa i rimeligt Forhold til det betydelige og i de senere Aar stærkt tiltagende Arbejde, der kræves af dem, og da navnlig af Formændene, har man dog anset det for rettest, at Spørgsmaalet om en Forandring af Honorarerne udsættes til Genindtrædelsen af mere regelmæssige Arbejdsforhold, da der gennem Udbetaling af et særligt Vederlag for Arbejdet med den overordentlige Beskatning i væsentlig Grad gives Formændene Erstatning for det dermed forbundne betydelige Arbejde. Derimod har man anset det for rimeligt, at der under Hensyn til den herskende Dyrtdit tilstodes nogen Forhøjelse af Dagpengene, der efter Loven af 8. Juni 1912 andrager 6 Kr. pr. Dag og kun udbetales for de Dage, Medlemmerne i Anledning af deres Hverv opholder sig mere end 4 Timer udenfor deres Hjem, og man har derfor stillet Forslag om en Forhøjelse til 10 Kr. pr. Dag. Udgifterne herved kan anslaaes til at ville andrage ca. 42 000 Kr. aarlig.

En Forhøjelse af Dagpengene for Skatteraadsmemmer synes derhos at burde medføre en tilsvarende Forhøjelse af Dagpengene for Vurderingsraadene, jfr. Bemærkningerne til det samtidig hermed forelagte Lovforslag om Ændring i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903, jfr. Lov af 22. December 1915.